

[Handelsministeren.]

punkt, som de kan blive stillet overfor at skulle gaa ind for eller gaa imod paa et senere Tidspunkt. Partiernes er ikke bundne til noget, efter at Moratorieloven er ophørt med at virke; de staar da frit.

Derom er vi altsaa enige: der skal ikke præjudiceres noget ved dette Forslags Vedtagelse, ej heller ved den Administration, der foretages i Henhold til Loven, ved den Undersøgelse, der bliver foretaget. Men den ærede konservative Ordfører nøjedes ikke med at kræve, at man skulde være frit stillet, at man ikke paa Forhaand maatte tilrettelægge noget for at komme ind i en ny Situation. Nej, det ærede Medlem fastslog med stor Styrke, at de Konservatives Stilling var paa Forhaand givet: de vilde ikke under nogen Form være med til noget, der kunde binde Staten økonomisk i Fremtiden. Dermed har de Konservative jo i Virkeligheden paa Forhaand tilkendegivet, hvordan det konservative Folkepartis Stilling er overfor Forhold, som man endnu ikke kan overse. Jeg synes ikke, det vilde føre til noget, om jeg gav mig til at præcisere, hvorledes Socialdemokratiets Stilling er, hvad vi i og for sig kunde ønske gennemført, hvad vi eventuelt kunde ønske at faa tilvejebragt. Men jeg tror ikke, at man saa ubetinget skal stille sig paa det Standpunkt, den ærede konservative Ordfører har stillet sig paa: at man ikke under nogen Form kunde tænke sig at yde nogen finansiel Støtte til Burmeister & Wain i paakommende Tilfælde. Man skal aldrig lukke en Dør saa haardt i, at man ikke kan lukke den op igen, naar man kan komme i den Situation at skulle igennem Døraabningen. Derfor vil jeg paa ingen Maade binde mig, og jeg synes, det er uklogt af den ærede Ordfører for de Konservative at binde sig saa ubetinget til et bestemt Standpunkt, thi der kan meget vel opstaa den Situation, at man ikke kan fastholde dette Standpunkt. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg haaber, at Staten kan blive fritaget for at komme ind i større økonomiske Forpligtelser overfor Burmeister & Wain, end den allerede har. Men der kan være saa mange Hensyn at tage, at det ikke lader sig gøre i Dag at fastslaa, hvorledes Statens Stilling vil være om halvanden eller to Maaneder; der er saa mange Interesser, der her maa tages i Betragtning: nationale Interesser, beskæftigelsesmæssige Interesser og ikke mindst

økonomiske Interesser, som Staten allerede har i dette Selskab.

Naar jeg har villet gøre disse Bemærkninger, er det ikke for paa nogen Maade at modsige det, der er det egentlig afgørende i Sagen: at der ikke maa præjudiceres noget ved dette Forslags Vedtagelse med Hensyn til Partiernes fremtidige Stilling. Men naar dette er sagt, og vi er enige om det, er det ogsaa uforløst at øvrigt at tilkendegive, hvad man tænker sig at gaa med til og hvad ikke. Naar den Tid kommer, da der skal tages Standpunkt yderligere, end vi maa gøre det i Dag, kan man præcisere sin Stilling, tale for eller imod Sagen, efter som man er indstillet.

Stensballe: Jeg vil gerne sige til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen), at naar jeg fremkom med disse Udtalelser om vor Stilling til Statens Medvirken til en eventuel Rekonstruktion, var det netop under Hensyn til Udtalelser, som den højtærede Handelsminister fremkom med i Folketinget: at han tvivlede paa, at det helt lod sig undgaa, naar den endelige Ordning af Burmeister & Wain's Forhold skal træffes, at holde Staten udenfor. Jeg mente, det var nyttigt og rigtigt at gøre opmærksom paa, at vi fra vor Side maatte tage Afstand fra det, der her var udtalt af den højtærede Handelsminister. Og efter de sidste Bemærkninger af den højtærede Minister maa jeg sige, at jeg ikke tror, at han har forstaaet mine Udtalelser rigtigt. Thi jeg tror, at naar den højtærede Minister læser dem igennem i Fortrykket — jeg skal ikke gentage dem — vil han komme til, at jeg for mit Vedkommende fuldstændig har taget Afstand fra, at Staten skulde gaa ind i denne Virksomhed paa en saadan Maade, at Skatteyderne vilde komme til at bidrage til at holde en Virksomhed oppe i Konkurrence med andre Virksomheder, hvori Skatteydernes Penge er anbragt. Jeg synes, at de Spor, vi har fra Virksomheder, hvor Staten har sat Kapital ind, skræmmer tilstrækkeligt. Det ønsker jeg at sige paa den Foranledning, som den højtærede Handelsminister har givet mig.

Det kan jo godt være, at den højtærede Minister mener sig forpligtet til at tage endogsaa meget vidtstrakt Hensyn til Statens økonomiske Interesser gennem de Beløb, den har sat ind i de forskellige Virksomheder, men der har Staten vidst, at den løb en Risiko, og jeg maa hævde,